

สรุปผลการวิจัยและขอเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบฝึกหัดทักษะภาษาไทยเรื่องสระเสียงสั้น สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่งและสอง
2. เพื่อสำรวจความเหมาะสมของแบบฝึกหัดที่จะนำไปให้นักเรียนใช้โดยการสอบถามความคิดเห็นจากอาจารย์ผู้มีประสบการณ์ทางการสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่งและสอง

สมมุติฐานของการวิจัย

แบบฝึกหัดทักษะภาษาไทยเรื่องสระเสียงสั้น สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่งและสองที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบฝึกหัดที่เหมาะสมที่จะนำไปให้นักเรียนฝึกฝน

ตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นอาจารย์ที่สอนวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่งและสองของโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา 6 แห่ง จำนวน 50 คน และอาจารย์โรงเรียนสาธิตชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่งและสองในกรุงเทพมหานคร 5 แห่ง จำนวน 40 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบฝึกหัดทักษะภาษาไทยเรื่องสระเสียงสั้น สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่งและสอง
2. แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับแบบฝึกหัดที่สร้างขึ้น

วิธีดำเนินงาน

1. ผู้วิจัยสร้างแบบฝึกหัด เรื่องสระเสียงสั้น และนำไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่ง 1 คน และชั้นประถมศึกษาปีที่สอง 1 คน และขอคำปรึกษาและแนะนำจาก นิสิตปริญญาโท แผนกประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ ปีการศึกษา 2518 จำนวน 15 คน และอาจารย์โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา 1 คน และอาจารย์โรงเรียนสาธิตขอนแก่น 1 คน เพื่อนำมาปรับปรุงแบบฝึกหัด
2. ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามและทำการสำรวจความคิดเห็นของตัวอย่างประชากรที่มีต่อแบบฝึกหัดนี้ และวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยผลปรากฏว่า แบบฝึกหัดทักษะภาษาไทย เรื่องสระเสียงสั้นสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่งและสองที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น อยู่ในเกณฑ์เหมาะสมที่จะนำไปให้นักเรียนใช้เป็นแบบฝึกหัดเสริมทักษะเกี่ยวกับสระเสียงสั้นเป็นอย่างมาก ทั้งนี้เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

ค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นของอาจารย์โรงเรียนสาธิตเท่ากับ 4.136 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.727 และค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นของอาจารย์โรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา เท่ากับ 3.975 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.666 จากค่าเฉลี่ยคะแนนความคิดเห็นของอาจารย์โรงเรียนสาธิตและอาจารย์ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาดังกล่าว แสดงว่าแบบฝึกหัดทักษะภาษาไทย เรื่องสระเสียงสั้นสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่งและสอง อยู่ในเกณฑ์เหมาะสมที่จะนำไปให้นักเรียนใช้เป็นแบบฝึกหัดเสริมทักษะเกี่ยวกับสระเสียงสั้นเป็นอย่างมาก

นอกจากนี้อาจารย์ภาษาไทยชั้นประถมปีที่หนึ่งและสองในโรงเรียนทั้ง 2 สังกัด ยังได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมมาในคอนท้ายของแบบสอบถามซึ่งรวบรวมเป็นหัวข้อใหญ่ ได้ดังนี้

1. จัดทำรูปเล่มได้ดูใจ มีภาพประกอบสวยงาม ตัวหนังสือสวย
2. ได้รับความจำของเด็ก มีหลักการในการจำ และสรุปแนวคิดต่าง ๆ ได้ดี
3. คำสังชัดเจน เข้าใจง่าย
4. แบบฝึกหัดนี้มีความเหมาะสมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่งและสอง เป็นอย่างดี ซึ่งตรงตามแนวโครงสร้างของหลักสูตรใหม่ด้วย

5. แบบฝึกหัดนี้ช่วยให้เด็กเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์พอเหมาะกับวัย

นอกจากนี้อาจารย์ของโรงเรียนทั้ง 2 สังกัด ยังให้ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะที่จะช่วยปรับปรุงแก้ไขแบบฝึกหัดที่น่าสนใจซึ่งแยกเป็นหัวข้อใหญ่ ๆ ดังนี้

1. เกี่ยวกับหลักไวยากรณ์ ซึ่งยังเป็นเรื่องสงสัยไม่แน่ใจ
2. เกี่ยวกับความกว้างของบรรทัดและขนาดของตัวหนังสือ ซึ่งยังมีขนาดเล็ก

ไม่เหมาะสม

3. เกี่ยวกับลักษณะและความชัดเจนของภาพบางภาพ
4. เกี่ยวกับคำศัพท์ที่ใช้ซึ่งบางทีง่ายสำหรับชั้นประถมปีที่สอง แต่ยากสำหรับ

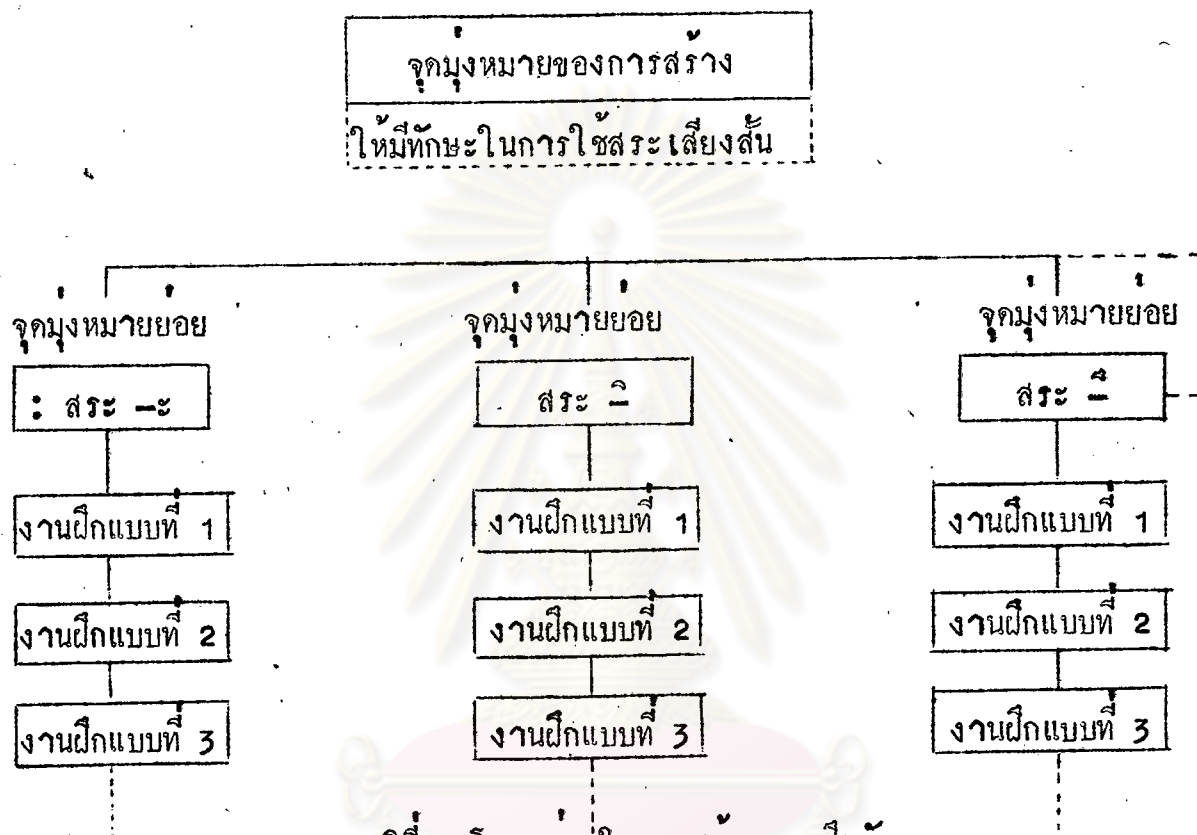
ชั้นประถมปีที่หนึ่ง

5. เกี่ยวกับคำสั่งบางข้อที่ควรแก้ไข
(ดูรายละเอียดเพิ่มเติมในภาคผนวก ค)

ข้อเสนอแนะ

1. ในการสร้างแบบฝึกหัด ผู้สร้างควรศึกษาเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่จะสร้าง ลักษณะที่ดีของแบบฝึกหัดและมีจุดมุ่งหมายว่าจะฝึกด้านใด สำหรับชั้นไหน และศึกษาเกี่ยวกับจิตวิทยาของเด็กในวัยนั้นว่ามีความสนใจ มีความพร้อม และความสามารถในการทำแบบฝึกหัด นานเพียงใด นอกจากนี้ผู้สร้างควรศึกษาวางศัพท์ตลอดจนแบบเรียนที่เกี่ยวข้องในระดับชั้นนั้น

2. การดำเนินการสร้าง ผู้วิจัยควรวางโครงร่างในการสร้างแบบฝึกและดำเนินงานให้เป็นไปตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ ดังแผนภูมิที่ 3

แผนภูมิที่ 3 โครงร่างในการสร้างแบบฝึกหัด

ทั้ง เชนแบบฝึกหัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีจุดมุ่งหมายเพื่อฝึกให้เด็กมีทักษะทางด้านการใช้สระเสียงสั้น ซึ่งผู้วิจัยเลือกสระที่จะสร้าง 9 ตัว คือ อะ, อิ, อี, อุ, เอะ, แอะ, โอะ, เออะ, เออะ และในแต่ละสระผู้วิจัยสร้างแบบฝึกหัดส่งเสริมทักษะในการใช้สระนั้น ๆ หลาย ๆ แบบ เพื่อให้เด็กได้ฝึกฝนจนเกิดความชำนาญคล่องแคล่วโดยไม่เบื่อหน่าย นอกจากนี้แบบฝึกหัดควรมีภาพประกอบเพื่อจูงใจให้เด็กสนใจและเกิดความสุขสนุกสนานในการทำแบบฝึกหัดมากขึ้น

3. การสร้างแบบฝึกหัดควรมีการปรับปรุงก่อนการนำไปใช้โดยวิธีการต่าง ๆ

ดังนี้

1. ขอความคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้มีประสบการณ์
2. ทดลองสอนกับเด็กกลุ่มเล็ก เพื่อนำผลมาปรับปรุง
3. สํารวจความคิดเห็นของครูที่สอนเด็กในระดับชั้นนั้นเป็นกลุ่มใหญ่ หรือ
อาจนำไปทดลองสอนกับเด็กกลุ่มใหญ่ ตามความเหมาะสมเท่าที่ผู้วิจัยจะสามารถทำได้
4. สำหรับครูผู้สอน
 - 4.1 ครูที่สอนภาษาไทยในโรงเรียนต่าง ๆ ควรร่วมมือกันสร้างแบบฝึกหัด
ทักษะภาษาไทยในเรื่องอื่น ๆ ขึ้น
 - 4.2 ครูอาจนำวิธีการพิมพ์แบบฝึกหัดที่ผู้วิจัยใช้ ไปทำแบบฝึกหัดให้นักเรียน
เพราะประหยัดกว่าการนำต้นฉบับเข้าโรงพิมพ์ และโคภาพชัดเจนกว่ากระดาษไข
 - 4.3 ก่อนที่จะครูจะนำแบบฝึกหัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปใช้ ควรศึกษาแบบฝึกหัด
แต่ละแบบอย่างถี่ถ้วน พร้อมทั้งวางแผนการให้ทำแบบฝึกหัด และควรให้ทำแบบฝึกหัดหลังจากที่
แน่ใจว่าเด็กเข้าใจสระแต่ละสระดีแล้ว
5. สำหรับผู้สนใจการวิจัย
 - 5.1 ถ้าจะได้มีการวิจัยเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกหัดทางภาษาสำหรับเด็ก
ผู้วิจัยควรปรึกษานักวิชาการ และประสบการณ์หลาย ๆ ด้านซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับการสร้าง
แบบฝึกหัด คือผู้มีความรู้ด้านเนื้อหา ด้านเทคนิค วิธีการ ด้านการวาดภาพสำหรับเด็ก ผู้
พิมพ์และผู้จำหน่าย เพื่อให้แบบฝึกหัดที่สร้างขึ้นนำไปใช้ได้โดยไม่มีอุปสรรคนัก
 - 5.2 ผู้สนใจอาจทำการศึกษาต่อ โดยดำเนินการวิจัยเช่นเดียวกับการวิจัยนี้
ในเรื่องดังต่อไปนี้
 - 5.2.1 การสร้างแบบฝึกหัดทักษะภาษาไทยเกี่ยวกับสระเสียงสั้นที่เป็น
สระประสม คือ เอียะ เอือะ อัวะ
 - 5.2.2 ศึกษาเพื่อวิเคราะห์หาประสิทธิภาพ และความยากง่ายของ
แบบฝึกหัด โดยนำแบบฝึกหัดนี้ไปใช้กับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่งและติดตามไปใช้
ในชั้นประถมศึกษาปีที่สองโดยใช้นักเรียนกลุ่มเดียวกัน
 - 5.2.3 ผู้ที่ทำการวิจัยเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกหัดสำหรับเด็กมาแล้ว
ควรหาวิธีการเผยแพร่งานที่สร้างขึ้นโดยการพิมพ์ เพื่อให้ครูและผู้สนใจได้ใช้ประโยชน์
โดยไม่ต้องเสียเวลาไปสร้างขึ้นเองโดยที่มีอยู่แล้ว

6. ผู้บริหารการศึกษา

6.1 มหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัยทางการศึกษาควรเปิดสอนวิชาการสร้างแบบฝึกหัด เพื่อให้ครูได้ฝึกฝนสำหรับสร้างให้นักเรียนและเป็นการผลิตผู้มีความรู้ความสนใจทางด้านนี้ไปทำประโยชน์ให้วงการศึกษาต่อไป

6.2 ฝ่ายผลิตเอกสารของมหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัย ควรมีอุปกรณ์การผลิตเอกสารที่ทันสมัยที่สามารถบริการให้นิสิต นักศึกษา และครูทั่วไป เพื่อให้ขบวนการผลิตแบบฝึกหัดง่ายขึ้น

6.3 ควรจะได้มีการเผยแพร่ผลงานวิจัยในลักษณะเช่นนี้ออกสู่ตลาดเพื่อช่วยให้เด็กได้มีแบบฝึกหัดที่น่าสนใจและมีมาตรฐานจากหน่วยงานที่เชื่อถือได้ ก็ควรจะให้ผลิตโดย เอกชนซึ่งยังไม่ได้ผ่านการวิจัยเลย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย